

gøre dette, saa længe det Forslag, Indenrigsministeren har fremsat, ikke var kommet hertil. Naar jeg, efter at jeg nu har forklaret, hvad jeg har i Sindet at opnaa ved dette Lovforslag, ikke desmindre vil tilraade cerede Medlemmer at stemme for det, er det, fordi jeg føler mig overbevist om, at hvis man vedtager dette Forslag, vil det paa sin videre Gang blive underkastet de Ændringer, som maatte til for at gøre det mere fuldkomment, altsaa navnlig de Ændringsforslag, der ville være i Overensstemmelse med det Lovforslag, Indenrigsministeren har fremsat. Efter min Mening vilde det være hensigtsmæssigt og rigtig, om man i det hele taget kunde faa en udtømmende Lov om den kommunale Beskatning, saaledes som det er foresat i Loven af 6te Juli 1867 § 18. Jeg mener imidlertid, at det for Øjeblikket er meget ringe Udset til at sætte en saadan Lov igennem, og det forekommer mig derfor, at der heller ikke er stor Udset til, at det Lovforslag, der er forelagt af Regeringen om den personlige Kommuneskat lige saa lidt som det Forslag, der er fremsat ved Udarbejdelse af Flertallet, i en nær Fremtid vil kunne blive til Lov. Jeg mener imidlertid, at dette Spørgsmaal er saa vigtigt og af saa stor Betydning for Landbruget, at man maa kunne gøre, hvad man kan, for det. Den Hovedforandring, jeg her foreslaar, er af en saa overværdet stor Betydning for Landbruget, at det er hensigtsmæssigt at indrette Loven saaledes, at den inden for en rimelig Tid kan komme i Virksomhed. Jeg siger, at jeg ikke tror, at det Lovforslag, der er fremsat af Regeringen, eller det, der er udarbejdet af Flertallet, sandsynligvis inden for en rimelig Tid vil kunne komme i Virksomhed. Nu ere vi nemlig allerede temmelig langt fremme paa Vejen, og det vil vare nogen Tid, inden Lovforslaget kommer op i det høje Landsting, og jeg antager, at det høje Landsting paa ingen Maade vil forhaste sig med et saa omfattende og indviklet Lovforslag som dette. Der er altsaa ingen Sandsynlighed for, at det i denne Samling vil kunne blive til Lov. Af alle disse opportunistiske Hensyn har jeg indskrænket mig til at foreslaa alle de Ændringer i Loven om Landkommunernes Styrelse af 6te Juli 1867, som jeg ansaa for absolut nødvendige. Jeg skal straks gøre opmærksom paa, at jeg har foreslaaet Lovforslagets Titel forandret i Overensstemmelse hermed. Jeg har foreslaaet, at Lovforslaget skulde hedde: „Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov om Landkommunernes Styrelse m. v. af 6te Juli 1867“. Efter min Mening er

det ganske i Overensstemmelse med mine Ændringsforslag, og i og for sig forekommer det mig, at den Titel, man har givet Lovforslaget, ikke er ganske rigtig. Man har kaldt det Forslag til Lov angaaende den personlige Kommuneskat; men endstønt jeg har bestæftiget mig meget med dette Spørgsmaal, navnlig som Medlem af Udvalget i Fjor og i Aar, ved jeg egentlig ikke, hvad man forstaar ved den personlige Kommuneskat. Lovforslaget siger rigtig nok straks i § 1: den personlige Kommuneskat, og nævner saa i en Parantes: i Kjøbenhavn Indkomsskatten og uden for Kjøbenhavn Stat paa Formue og Lejlighed; men se vi saa hen til § 10, saa paahydes der Indkomsskat uden for Kjøbenhavn, og Lovforslaget vedrører lige saa vel Stat paa Hartkorn som paa Formue og Lejlighed, paa fast Ejendom, paa Individer, Selskaber, Foreninger, Stiftelser og Institutioner. Hartkornsskatten er efter min Mening en personlig Kommuneskat og er ikke en Skat, som paalignes Ejendommen; det er en Skat, som paalignes Brugeren, og der er en Højesteretsdom derfor. Naar man vil se en saadan Statteligning, og jeg holder en saadan i min Haand, vil man se, at der er en Rubrik for Vopæl, for Kavn, Hartkorn, hvor meget den paagældende giver i Skat af det Hartkorn, hvor meget han giver i Formue- og Lejlighedsstat, og hvor meget han giver i det hele. Hartkornsskatten optræder altsaa som en personlig Kommuneskat, der paahviler Brugeren af Ejendomme, men ikke selve Ejendommen. Af den Grund er det, at jeg har fundet det rimeligere, at give Lovforslaget en anden Titel. Jeg mener, at det Lovforslag, som her er forelagt, er temmelig indviklet og temmelig vidtløftigt, og for Størsteparten af Sogneraadsmemberne vil det være temmelig vanskeligt at finde ud af, saa at Sogneraadene i Almindelighed, for saa vidt Loven vil komme til at spille nogen større Rolle for dem, ville blive nødte til at tage og betale juridisk Medhjælp. Det Forslag, jeg stiller er derimod kort og simpelt, og efter min Mening vil det være fuldstændig tilstrækkeligt. Hovedpunktet i det Forslag er, at man efter min Mening ikke som nu bør lægge en Skat, der falder paa faste Ejendomme, udelukkende paa Hartkornet; det vil sige paa den faste Ejendom, som vedkommer Landbruget; man maa efter min Mening enten ganske ophæve Skat paa fast Ejendom, eller ogsaa maa man lægge den paa alle faste Ejendomme. At ophæve Skat paa faste Ejendomme forekommer mig ikke vilde være hensigtsmæssigt. Jeg er altsaa stemt for, at en Del af